

Η κατάρρευση του Κυπριακού τραπεζικού συστήματος: μια σφαιρική θεώρηση

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Μέχρι το 2000, η Κύπρος διέθετε ένα κλειστό και στενά ελεγχόμενο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Οι τράπεζές της ήταν συντηρητικοί και εσωστρεφείς οργανισμοί με χαμηλή αποδοτικότητα και περιορισμένη τεχνογνωσία. Τα επιτόκια καθορίζονταν από την Κεντρική Τράπεζα και υπήρχαν αυστηροί περιορισμοί στη διακίνηση κεφαλαίων. Τα σχετικά ψηλά επίπεδα αποταμίευσης παρείχαν στις τράπεζες αρκετή ρευστότητα την οποία διοχέτευαν στην οικονομία. Οι τραπεζικές πρακτικές ευνοούσαν τον δανεισμό στη βάση εξασφάλισης με αποτέλεσμα να γίνονται υπερβολικές επενδύσεις σε κτήρια και κατασκευές εις βάρος των επενδύσεων σε μηχανήματα, εξοπλισμό και τεχνολογία. Υπήρξε επίσης μια σταθερή αύξηση του δανεισμού για σκοπούς ιδιωτικής κατανάλωσης.

Ο 21ος αιώνας έφερε τη φιλελευθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παρατηρήθηκε σημαντική εισροή ξένων κεφαλαίων στο τραπεζικό σύστημα της Κύπρου. Τα κεφάλαια διοχετεύτηκαν σε εγχώριο δανεισμό, κυρίως στην ιδιωτική κατανάλωση και τις κατασκευές, και σε επέκταση των τραπεζών στο εξωτερικό. Ο υπέρμετρος δανεισμός δημιούργησε μια μεγάλη φούσκα στα ακίνητα και φόρτωσε νοικοκυριά και επιχειρήσεις με δυσβάστακτο χρέος. Το σπάσιμο της φούσκας ήταν θέμα χρόνου και επήλθε το 2008 με την παγκόσμια οικονομική κρίση και την κρίση χρέους στην Ελλάδα. Η μεγάλη έκθεση στην Ελλάδα γονάτισε τις τράπεζες, και η απομείωση των Ελληνικών ομολόγων τον Οκτώβριο το 2011 άρχισε την αντίστροφη μέτρηση. Η κυβέρνηση δεν διέγινωσε σωστά την κατάσταση και καθυστέρησε αδικαιολόγητα την λήψη διορθωτικών μέτρων. Η κατάληξη ήταν το κούρεμα των καταθέσεων στις δύο μεγάλες Κυπριακές τράπεζες, ένα πρωτοφανές γεγονός που σόκαρε την Κύπρο αλλά και το παγκόσμιο.

Η φιλελευθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και η ένταξη στην ΕΕ δημιούργησαν νέες προοπτικές για την Κυπριακή οικονομία. Ταυτόχρονα δημιούργησαν και προκλήσεις καθώς το οικονομικό και επιχειρησιακό περιβάλλον άλλαξε δραματικά. Οι τράπεζες, οι εποπτικές αρχές και το πολιτικό σύστημα δεν διαχειρίστηκαν σωστά τα νέα δεδομένα, δημιουργώντας τις συνθήκες για μια ανώμαλη προσγείωση. Η αδυναμία της κυβέρνησης να ενεργήσει αποφασιστικά όταν εμφανίστηκαν τα πρώτα προβλήματα έδωσε στην αναπόφευκτη κρίση καταστροφικές διαστάσεις.